

Thời sự NVQGHN
Chủ đề: Chính trị & Tôn giáo
Tác giả: Bằng Phong Đặng Văn Âu
ĐEM TÂM TÌNH VIẾT LỊCH SỬ

THƯ NGỎ KÍNH GỬI ANH CHỊ EM ĐỒNG ĐẠO

*Thành phố Westminster, Quận Cam, California, Hoa Kỳ.
Ngày 24 tháng 7 năm 2019.*

Kính thưa quý anh chị em (viết tắt: ACE) đồng đạo Phật giáo,

Nhân danh một người Phật tử, tôi xin có đôi điều tâm tình với quý ACE về vấn đề Đất Nước và Đạo Pháp. Trước hết, xin kể chuyện từ gia đình.

Bác sĩ Lê Đình Thám, người bạn đồng nghiệp của Thầy tôi (anh em chúng tôi gọi Bô là Thầy), đem triết thuyết Marxist, Leninist để thuyết phục Thầy tôi tuyên thệ vào đảng Cộng sản. Nên nhớ, công tác tổ chức của Cộng sản là luôn nghiên cứu đối tượng về mặt tư tưởng rất kỹ, rồi mới tiến hành vận động. Mặc dầu Thầy tôi lúc bấy giờ làm việc dưới quyền Thực dân Pháp, nhưng luôn luôn bày tỏ lòng yêu nước chống Pháp với bạn bè. Và đặc biệt Thầy tôi thường ca ngợi hai nhà cách mạng Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh. Nên bác sĩ Thám xem Thầy tôi là đối tượng có thể thuyết phục vào Đảng được.

Tuy nhiên, trước sự kiên trì dụ dỗ của bác sĩ Lê Đình Thám, Thầy tôi chỉ hỏi:

“Này anh Thám, đảng Cộng sản coi Tôn giáo là thuốc phiện, cần phải tiêu diệt. Anh với tôi đều làm công tác Phật sự ở Chùa, nếu tham gia vào đảng Cộng sản thì làm sao anh em mình còn có thể hoạt động ở Chùa như lâu nay?”

Bác sĩ Thám trả lời:

“Anh thấy không? Tôi là đảng viên, nhưng tôi vẫn làm công tác Phật sự với anh đây thôi!”.

Công tác “Phật sự” của bác sĩ Lê Đình Thám do Đảng chỉ đạo kẻ hoạch cài cán bộ vào Phật giáo; chứ không phải có mục đích thuyết pháp những lời dạy của đảng Chí Tôn!

Thầy tôi là một bác sĩ Y khoa, không nghiên cứu triết học giống như Giáo sư Trần Đức Thảo, nhưng bằng “common sense”, Thầy tôi đã từ chối lời dụ dỗ của bác sĩ Thám. Sau đó, Thầy tôi qua đời lúc mới 55 tuổi (Thầy tôi sinh năm 1890), vì chứng bệnh dạ dày rất

bình thường. Lúc nhỏ, nghe Mẹ kể về câu chuyện giữa bác sĩ Lê Đình Thám và Thầy tôi, tôi cứ nghĩ Thầy tôi mất vì bệnh, nhưng càng lớn càng có kinh nghiệm dồi dào về thủ đoạn Cộng sản, tôi suy ra rằng Thầy tôi mất vì bị Cộng sản thanh toán.

Tại vì sao quý vị biết không? Tại vì Cộng sản sợ Thầy tôi báo cáo với Mật thám Pháp về việc “được” bác sĩ Thám vận động tham gia vào đảng Cộng sản, thì mạng lưới tổ chức Cộng sản trong Phật giáo sẽ bị bại lộ! Thầy tôi vốn là người khỏe mạnh, ham thích môn săn bắn và đánh quần vợt, không hề có bệnh tiểu đường hay huyết áp gì cả.

Tôi đem câu chuyện gia đình tường thuật cho ACE biết để hiểu Cộng sản âm mưu sử dụng tôn giáo cho mục tiêu chính trị với vẻ bề ngoài ôn hòa; nhưng cực kỳ thâm độc ở chỗ một khi tín đồ đã tin thì trở nên cuồng, không còn biết suy luận lẽ đúng sai. Cứ nghe Sư hay Cha giảng, thì coi đó là Chân lý! Hồ Chí Minh từng phủ phục dưới chân Đức cha Lê Hữu Từ, xin rửa tội, không phải vì lòng mộ đạo Công giáo, mà vì có mục đích sử dụng Công giáo cho kế hoạch nhuộm đỏ Đông Dương của Liên Xô, Trung Cộng. Nhưng Đức cha Lê Hữu Từ từ chối, vì hiểu rõ ý đồ của Cộng sản!

Hồ Chí Minh được tình báo KGB của Liên Xô, tình báo Hoa Nam của Mao Trạch Đông huấn luyện về chiến tranh khuynh đảo, chiến tranh nhân dân, khác với những nhà cách mạng như Nguyễn Thái Học, Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh... hoạt động vì lòng yêu nước; chứ không hề được huấn luyện về kỹ thuật đấu tranh cách mạng.

Từ khi có đảng Cộng sản xuất hiện, chúng ta mới nghe những từ ngữ như quân chúng vận, trí vận, binh vận, địch vận, tôn giáo vận... Đó là kỹ thuật để mê hoặc người ngây thơ hay cài cắm cán bộ nằm vùng trong hàng ngũ địch mà ngôn ngữ tình báo của phe Quốc gia gọi đó là chiến lược “chui sâu trèo cao”. Còn Hồ Chí Minh thì gọi đó là kế hoạch “mười năm trồng cây; trăm năm trồng người”. Điều đáng tiếc cho Đất Nước là Hồ Chí Minh trồng “người Cộng sản”; chứ không trồng người tử tế, nên mới sản sinh ra một tập đoàn lãnh đạo toàn những thằng ăn cắp, lừa đảo, dối trá, bạo hành.

Về tuyên truyền, Cộng sản chia làm hai loại: Tuyên truyền xám, tuyên truyền đen. Tuyên truyền xám dùng chiêu bài “độc lập tự do hạnh phúc”, công bằng xã hội. Nếu chưa thuyết phục được đối tượng, Cộng sản chuyển sang hăm dọa, khủng bố tinh thần. Khi sự khủng bố tinh thần không mang lại kết quả, Cộng sản chuyển sang tuyên truyền đen bằng cách thủ tiêu đối tượng nhằm gây sự sợ hãi nơi những đối tượng tương lai.

Hồ Chí Minh thành lập đảng Cộng sản từ năm 1930, bị Mật thám Pháp truy bức, chúng đổi đường lối xây dựng đảng thành Hội nghiên cứu Chủ nghĩa Marx, nhưng thực chất vẫn là đảng chủ trương bạo lực cách mạng. Bàng có là Trương Tử Anh, Lý Đông A, Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ đều đã bị thủ tiêu; nhà văn Khái Hưng bị ám sát ở Hà Nội, bác sĩ Bửu Hiệp bị ám sát ở Huế. Nhiều thanh niên yêu nước tham gia Kháng chiến chỉ biết Mặt

trận Việt Minh chống Thực dân Pháp giành độc lập, khi biết Việt Minh là ngoại vi của đảng Cộng sản thì rút chân ra không kịp nữa!

Các cán bộ đảng “bổ trí” làm công tác xâm nhập Phật giáo được phân chia như sau: Bác sĩ Lê Đình Thám phụ trách thành lập Khuôn hội Phật giáo. Võ đình Cường phụ trách Gia đình Phật tử. Trí Quang phụ trách vận động các nhà sư có uy tín với quần chúng Phật tử như Thích Đôn Hậu tham gia Cách Mạng (!). Nếu Sư nào từ chối không làm chính trị, chỉ lo tu tập thì bị Trí Quang “black mail” để nắm đầu. Do đó, phong trào “Tranh đấu Phật Giáo” xuất phát từ Miền Trung để lãnh đạo quần chúng Phật tử chống “chế độ Ngô Đình Diệm” là vì thế!

Thuở nhỏ được bạn bè rủ rê tham gia vào sinh hoạt Gia đình Phật tử. Chúng tôi được dạy bài kinh sám hối và bài hát mừng Bác Gia trưởng Gia đình Phật tử như sau:

*“Anh chị em ơi!
Reo hò vang lên,
mừng Bác về đây.
Hôm nay Bác về,
Bác thăm chúng mình,
đoàn cháu thơ ngây...”*

Tôi tin rằng những đồng niên Phật tử sinh hoạt tại Gia đình Phật tử Chơn Tuệ còn nhớ bài hát đó! Vì là con nít ngây thơ, chưa đủ trí khôn, chúng tôi cứ hồn nhiên hát. Nhưng khi lớn lên, hồi tưởng thời trẻ dại, tôi mới nhận ra đó là âm mưu nhồi sọ trẻ con để chuẩn bị chào mừng... Bác Hồ!

Như đã nói ở trên, Hồ Chí Minh được Nga Tàu huấn luyện đấu tranh cách mạng, cho nên nhất cử nhất động của cộng sản đều được “điều nghiên” rất kỹ; chứ không bao giờ vọng động đưa đến thất bại. Trường kỳ mai phục, trường kỳ kháng chiến là phương châm hành động của Việt Cộng.

Ngày 11 tháng 11 năm 1960, cuộc đảo chánh xảy ra do bọn Vương văn Đông, Trần Đình Lan, tay sai Thực dân Pháp, cầm đầu. Có những nhân vật chính trị tên tuổi dính vào như Nhất Linh Nguyễn Tường Tam, Hoàng Cơ Thụy, Phan Quang Đán... và Đại tá Nguyễn Chánh Thi (con cưng của Cụ Diệm, Tư lệnh Lữ Đoàn Nhảy Dù). Tại sao lúc bấy giờ “Phật Giáo Tranh Đấu Miền Trung” không lợi dụng thời cơ nổi lên lật đổ “chế độ ác ôn Ngô Đình Diệm”? Xin giải thích: Tại vì cuộc đảo chánh năm đó do Thực dân Pháp khởi xướng, mà Tổng thống Ngô Đình Diệm lúc bấy giờ còn được Hoa Kỳ yểm trợ. “Phật Giáo Tranh Đấu” được tình báo Việt Cộng cho biết trước cuộc đảo chánh sẽ thất bại vì Mỹ không đời nào để cho thế lực Thực dân Pháp trở lại Đông Dương.

Tại sao năm 1963, “Phật giáo Tranh Đấu Miền Trung” mới phát động cuộc tranh đấu lật đổ chế độ? Tổng thống Ngô Đình Diệm là người yêu nước, nhưng không thức thời để biết rằng sự sống còn của Miền Nam là nhờ Mỹ, nên chống lại yêu cầu của Mỹ đưa quân vào Miền Nam ngăn chặn cuộc xâm lăng từ Hà Nội, là một sai lầm nghiêm trọng. Tổng thống Diệm quan niệm rằng mình đã đẩy quân đội Thực dân Pháp đi, mà nay rước quân đội Mỹ vào thì sẽ bị kẻ thù tuyên truyền xuyên tạc, làm cho mình mất chính nghĩa.

Nếu người Mỹ biết cách giải thích cho cụ Diệm hiểu rằng Tướng lãnh Miền Nam chỉ có khả năng đánh dẹp quân du kích, chưa có khả năng chỉ huy trận địa chiến và người Mỹ không phải là Thực dân như Pháp. Nếu Miền Nam tự bảo vệ được thì Mỹ sẽ rút quân ngay, bằng cứ rõ ràng là năm 1950 quân Mỹ đã đẩy lui cuộc xâm lăng của Mao Trạch Đông vào nước Triều Tiên, mà Mỹ không hề chiếm một tấc đất của Nam Hàn.

Tình báo Hà Nội biết được có sự xung khắc giữa Mỹ và Tổng thống Ngô Đình Diệm, nên Hồ Chí Minh dùng thủ đoạn phân hóa bằng cách gửi một cành đào và mấy lời chúc Tết Tổng thống. Ngoài ra, chúng còn hứa hẹn hai Miền tiến tới hòa giải hòa hợp để giành quyền dân tộc tự quyết. Do đó, Tổng thống Diệm mắc mưu, nên mới cử ông Cố vấn Ngô Đình Nhu bí mật vào rừng Tánh Linh để thương thuyết với Phạm Hùng, một [cán] bộ cao cấp Việt Cộng. Chính Việt Cộng “bật mí” cho CIA biết cuộc gặp gỡ với ông Ngô Đình Nhu ở rừng Tánh Linh, khiến cho Mỹ đi đến quyết định thay nhà lãnh đạo Ngô Đình Diệm. Khi sự phân hóa giữa Mỹ và Tổng thống Diệm đi đến chỗ không thể hàn gắn, lúc bấy giờ Việt Cộng mới bật đèn xanh cho “Phật giáo Tranh Đấu Miền Trung” phát động cuộc tấn công chế độ vô cùng quyết liệt, mặc dầu Tổng thống Ngô Đình Diệm đã nhượng bộ nhiều yêu sách của Trí Quang.

Người Mỹ đến giúp Việt Nam, nhưng không hiểu rõ tâm lý người Việt Nam đều coi Mỹ là “bọn da trắng mắt xanh” cũng có ý đồ Thực dân như Pháp. Giá như Tổng thống Ngô Đình Diệm đánh giá đúng khả năng Tướng lãnh của mình, biết “ngộ biến tòng quyền” và biết Mỹ từng giải phóng Âu châu, nhưng không đặt nền đô hộ lên Âu châu, giống như Liên Xô áp đặt Xã Hội Chủ Nghĩa lên các nước Đông Âu làm chư hầu, thì cuộc xung đột giữa Mỹ và Tổng thống Diệm đã không xảy ra.

Sự sai lầm của Tổng thống Diệm, không những thiệt thân ông và gia đình, mà còn đưa tới mất nước. Và sự sai lầm của Hoa Kỳ ở chỗ nghĩ rằng thay ông Diệm thì có thể điều khiển được các Tướng lãnh để dẹp bọn “Tranh đấu Phật giáo” chẳng khó khăn gì. Không ngờ cái đám Tướng lãnh là một lũ ăn hại đái nát, chỉ biết đảo chánh, chính lý nhau liên tục để tranh chấp quyền hành và rất sợ Trí Quang. Bằng cứ là Đại tướng Nguyễn Khánh vì sợ uy thế của Trí Quang, nên đã từ chối đơn xin ân xá Ngô Đình Cần do luật sư Nguyễn Duy Quang đệ nạp. Tổng thống Lyndon Johnson gọi cái đám đảo chánh Tổng thống Diệm là “một lũ côn đồ” quả không sai!

Dừng ai bảo tôi bênh vực Tổng thống Diệm. Bởi vì nếu Tổng thống là “Cần Lao ác ôn” như bọn “Phật giáo Tranh đấu” vu cáo thì chắc chắn phải có một ông Tướng nào đó đứng ra nhận mình là kẻ đã chỉ thị giết một tên ác ôn để đồng bào tung hô anh hùng. Ngược lại, ông Tướng nào cũng chối, vì sợ đồng bào kết tội giết một nhà yêu nước!

Chính vì sự kiện các Tướng lãnh đạo chính, chỉnh lý nhau liên tục, khiến cho tình hình chính trị cực kỳ xáo trộn. Cuộc thảm sát tại Thanh Bò, Đức Lợi ở Đà Nẵng do “Phật giáo Tranh đấu” ngầm chỉ đạo đồng bào Phật tử thanh toán người Công Giáo, càng làm cho tình trạng càng ngày càng tồi tệ hơn. Phản tướng Nguyễn Chánh Thi theo bọn Vương văn Đông, Trần Đình Lan chống Tổng thống Diệm. Nay hẳn nghe lời dụ dỗ của Trí Quang lại phản Chính quyền Trung ương để gây nên cuộc Biến động Miền Trung.

Trong biến cố này, Trí Quang hiện nguyên hình là tên Cộng sản đội lốt để dăng Miền Nam cho Việt Cộng. Cái hành động kêu gọi đồng bào Huế mang bàn thờ xuống đường ngăn Quân đội Việt Nam Cộng Hòa hành quân tiêu diệt địch, chỉ có người ngu si mới không thấy Trí Quang là Việt Cộng. Nếu không có sự cứng rắn của Tướng Kỳ và Tướng Loan thì Miền Trung đã bị cắt cho Việt Cộng từ năm 1966 để biến thành vết dầu loang chiếm toàn bộ lãnh thổ. Thành quả đáng ghi nhớ của “Phật giáo Tranh đấu” là làm nội tuyến cho Việt Cộng tấn công thành phố Huế vào Tết Mậu thân và thảm sát hơn 5 ngàn nạn nhân vô tội. Tuy nhiên, hiện nay Trí Quang vẫn được mấy tên bồi bút ca tụng.

Sự sai lầm của Tổng thống Diệm không chấp nhận cho Mỹ đưa quân đội vào Miền Nam, sự sai lầm của Mỹ sử dụng Trí Quang để hạ bệ Tổng thống Diệm, rồi đến sự sai lầm của Thủ tướng Nguyễn Cao Kỳ nhường cho Tướng Nguyễn văn Thiệu tranh chức Tổng thống, khiến cho Mỹ phải quyết định chia tay Việt Nam. (Tôi sẽ trình về việc ông Kỳ nhường ông Thiệu trong một bài viết tới, xin độc giả chờ đón xem). Rốt cục, chúng ta phải “khen” bè lũ Việt Cộng vô thần đã sử dụng Phật giáo của chúng ta làm tay sai, khuynh đảo nền Cộng Hòa quá tài tình! Và “Phật giáo Tranh đấu” cũng rất tài tình vì đã đẻ ra những tên sát nhân giết người không gớm tay như Hoàng Phủ Ngọc Tường, Hoàng Phủ Ngọc Phan, Nguyễn Đắc Xuân, Nguyễn thị Đoan Trinh và vô số không thể kể hết!

Thưa quý Anh Chị Em đồng đạo thương mến,

Hồ Chí Minh lập ra đảng Cộng sản Đông dương không hề có mục đích giải phóng dân tộc như cái khẩu hiệu “Độc lập – Tự do – Hạnh phúc” mà chúng thường rêu rao. Hồ Chí Minh là tên tay sai quỷ quyệt của Cộng sản Quốc tế, âm mưu dăng Việt Nam cho ngoại bang. Bởi vì Hồ Chí Minh biến toàn dân thành súc vật, dùng chính sách bao tử để triệt tiêu sức đề kháng, phẩm giá Con Người không còn, chia rẽ tôn giáo, gieo rắc hận thù giai cấp, cha con vợ chồng giết nhau là những thủ đoạn nhằm tiêu diệt nòi giống.

Việt Cộng hoàn thành cuộc xâm lăng Miền Nam, phần lớn nhờ những tên phản bội lý tưởng tự do, sung túc cơm áo lại làm tay sai giặc. Một mặt chúng mở tiệc liên hoan ca khúc khải hoàn; mặt khác, chúng tiếp tục nghĩ ra cách hung hiểm nhất để đày đọa đồng bào trong nước và để phân hóa đồng bào may mắn thoát ra nước ngoài.

Cái việc Đỗ Mậu, Trần Chung Ngọc và những tên bồi bút khác ra sức bôi nhọ, phỉ báng Tổng thống Ngô Đình Diệm không phải là sự tình cờ, mà đây là do Việt Cộng chỉ đạo những tên tay sai phản dân, hại nước. Người tỵ nạn đã bị mất quê hương; chỉ còn nền Cộng Hòa làm hành trang trong cuộc chiến đấu bảo vệ chính nghĩa, đương nhiên Việt Cộng phải dùng mọi phương cách để triệt hạ uy danh nhà lãnh đạo đã dựng lên nền Cộng Hòa. Cái khốn nạn là những tên từng phục vụ chế độ Miền Nam như Đỗ Mậu và bè lũ, từng hưởng ân huệ của chế độ, lại muôi mặt làm tay sai cho giặc!

Việt Cộng biết dân Việt Nam ta tuy đa số theo Đạo Ông Bà, nhưng đồng thời cũng thờ Phật. Do đó, chúng đã tổ chức cho những tên Sư từng sa sả chủ chế độ Miền Nam, từng ký kiến nghị đui “Đệ quốc Mỹ” ra khỏi Miền Nam như Hộ Giác, Mãn Giác... ra Hải ngoại làm đầu cầu để chuẩn bị tiến hành kế hoạch sản xuất “Sư Quốc Doanh”. Điều đáng buồn là có những sĩ quan cấp tá, những chính khách tên tuổi vẫn đến phục vụ Chùa, sì sụp lạy các sư “nội tuyến” hết sức thành khẩn, kính trọng.

Lớp sư già đã chết gần hết. Hiện nay, các trụ trì Chùa đều ở tuổi con cái chúng ta. Nhưng con cái chúng ta ở Hải ngoại hiếm có đứa nào đi tu thì ACE đồng đạo hãy tự hỏi “Sư Trụ Trì” ở đâu ra để cai quản các Chùa mọc lên như nấm gặp mưa? Xin thưa, các “Sư Trụ Trì” đó là do Việt Cộng xuất khẩu/[càng] đầy ạ! Tôi đã đem sự kiện này để nói cho các bạn đồng đạo nghe, ai nấy đều nhìn nhận bằng chứng tôi đưa ra là Sự Thật.

Xin kể: Một vị Thượng tọa từ trong nước ra làm công tác Phật sự, đến tận nhà thăm viếng tôi vì “cảm kích” (!) những bài viết trung thực của tôi. Vị Sư có khuôn mặt rất Phật, nghĩa là phúc hậu, tai dài như tai Phật, nói năng từ tốn, nhỏ nhẹ. Ngoài ra, kiến thức chính trị khá dồi dào, chúng tỏ là người quan tâm đến thời cuộc. Nhà Sư đề cập đến những bài viết của tôi một cách ngon ngành và tỏ ra tâm đắc cái “văn phong” trung trực của dân nhà binh. Tôi cứ ngồi yên, lắng nghe Sư Thầy bình phẩm về những bài viết của mình. Một hồi lâu, tôi cất tiếng nói: “Tôi không ngờ một bậc tu hành đạo mạo như Thầy, mà lại để mắt đến những bài viết của một người vô danh như tôi. Tôi xin cảm ơn tấm thịnh tình mà Thầy đã dành cho tôi. Bây giờ, tôi xin hỏi thẳng Thầy một câu, mong Thầy đừng giận”. Vị Sư cười dịu dàng và đáp: “Anh Bằng Phong cứ việc hỏi”.

Tôi nhìn thẳng vào mắt Thầy và hỏi một cách nhẹ nhàng:

“Thầy hãy cho tôi biết Thầy là Sư Quốc Doanh hay không Quốc Doanh?”

Không một chút suy nghĩ, vị Sư đáp cùng với nụ cười rất Phật:

“Tôi là Sư Quốc Doanh”. Bởi vì lập Chùa trong nước, mà không chịu làm “Sư Quốc Doanh” thì Nhà Nước cúp điện, cúp nước và ngăn không cho đạo hữu đến Chùa. “Vì muốn tu tập, mình đành ăn theo thuở, ở theo thời như thể ở bầu thì tròn, ở ống thì dài vậy mà!”.

Nghe Thầy nói xong, tôi vội vàng đứng lên bắt tay Thầy và vui vẻ nói:

“Tôi khen Thầy là người thật thà, ngay thẳng. Nếu Thầy chối Thầy không phải là Sư Quốc Doanh, tôi mời Thầy ra khỏi nhà tôi ngay”.

Vị Sư hiền lành đáp:

“Cám ơn anh Bằng Phong đã hiểu cho tình cảnh khó khăn của người đã quy y, nguyện suốt đời thờ Phật”.

Tôi định phản bác: “Nếu Thầy đã có tâm nguyện đi tu, thì đâu cần lập Chùa để phải tuân theo luật Nhà Nước. Thầy sống Phật, tuân theo giới luật Phật, thì cũng là tu vậy!” Nhưng tôi không nói, vì biết Thầy không thể từ bỏ công tác Tôn Giáo Vận đã được đảng giao phó. Dồn “địch thù” vào chân tường, không có lợi.

Trong nước, Việt Cộng có trường Công An huấn luyện cán bộ làm Sư. Có hạng sư nham nhở để bôi nhọ uy danh Phật giáo. Có hạng Sư “trí thức” như vị Sư đến thăm tôi, được Đảng gửi đến các nước, học giáo lý Phật để sau đó gửi ra Hải ngoại đi giảng đạo buông xả, không hạn thù hoặc lập Chùa làm cơ sở kinh tài.

Tôi chứng minh với các bạn đồng đạo rằng phần lớn các Chùa ở Hải ngoại đều do Việt Cộng điều động, lãnh đạo. Các bạn đều nhìn nhận chứng minh của tôi là đúng. Tôi hỏi các bạn “tại sao biết các Sư Trụ Trì đều là Sư Quốc Doanh, tức là Công An trá hình, mà các bạn vẫn đến Chùa để chấp tay cung kính lạy Thầy và Xung Con ngọt xót với những đứa chỉ đáng tuổi con mình?” Các bạn đồng đạo với tôi trả lời một câu làm cho tôi cảm thấy choáng váng mặt mày. “Mình đến Chùa là để tĩnh tâm, dâng hương, lạy Phật. Còn ai phạm tội với Phật, thì người ấy chịu”. Tôi lại hỏi: “Bộ các anh tin rằng trụ trì Chùa là Sư Quốc Doanh mà có Phật ngự ở trong đó à?” Rồi than thào: “Trời đất ơi! Sĩ quan cấp Tá, giáo sư, kỹ sư đều có học vấn mà trả lời ngu như vậy, thì phong trào ‘Tranh đấu Phật giáo’ làm tay sai cho kẻ thù xâm lăng Miền Nam thành công là phải lắm”.

Thi sĩ Vũ Hoàng Chương là bậc Thầy đáng kính, nhưng lại là đệ tử nàng Tiên Nâu, nghiện oắc xì lai. Chẳng biết Thầy có say thuốc hay không mà làm bài thơ Trái Tim Bò

Tát đê ca tụng Ngài Quảng Đức lửa đốt mấy ngàn độ mà tim vẫn không cháy. Bọn “Phật giáo Tranh đấu” được thể, bốc nhà thơ lên tận mây xanh!

Mới đây, Hòa thượng Quảng Thanh “băng hà” cũng được một tên nhà báo viết bài ca ngợi rằng sau khi thiêu xác, Ngài đã lưu lại hai viên Ngọc... Xá Lợi để mang vào Chùa quanh năm thờ phượng. Ngài Quảng Thanh còn để di chúc dành quyền thừa kế tài sản Chùa cho người cháu từ Việt Nam sang “tiếp quản”, mặc dầu tài sản của Ngài là do bá tánh khắp nơi đóng góp để xây Chùa!

Suy nghĩ lại, các cựu Nghị sĩ, cựu Dân biểu Việt Nam Cộng Hòa gửi vòng hoa và đăng báo lời thành kính Phân Ưu đến cố Nghị sĩ Trần Quang Thuận – phát ngôn viên chính thức của Trí Quang – là điều không đáng ngạc nhiên.

Xin phép hỏi Tiên sĩ Nguyễn văn Hai, cựu Giáo sư Hiệu trưởng trường Quốc Học, Tiên sĩ Trần Quý Phiệt, Giáo sư Đại học Hoa Kỳ mang hàm Emeritus, là những nhà nghiên cứu Phật giáo thâm sâu, có nhìn thấy Việt Cộng đã làm cho Tôn giáo mình bị một đội ngũ Công An lãnh đạo tinh thần, có thấy nơi thờ cúng Đức Phật bị biến thành cơ sở kinh tài cho Việt Cộng? Quý Giáo sư có nhận thấy cần lên tiếng để cảnh báo đạo hữu?

Xin quý đồng đạo đừng bảo rằng tôi Chống Cộng Cực Đoan hay Quá Khích. Là một Phật tử nhất tâm thờ Phật, tôi cương quyết chống lại bọn Việt Cộng dùng Công An đội lột Thầy Chùa bôi bẩn tín ngưỡng của mình là tư duy và hành động chính đáng.

Tôi không phải là Kẻ Cuồng Trump như mấy đứ đả ngu xuyên tạc. Tôi ủng hộ Tổng thống Trump vì tôi muốn bảo vệ Đạo Pháp! Các đồng đạo không tin ư? Hãy nghe tôi giải thích: Trong nước, bọn Việt Cộng mang tượng của một tên tội đồ dân tộc vào Chùa ngồi ngang với Phật Thích Ca. Tín hữu đến lạy Phật, đều phải lạy tên tội đồ. Ở Hải ngoại, hầu hết các Chùa đều là cơ sở kinh tài của Việt Cộng, do Công An đội lột Sư Trụ Trì cai quản. Thử hỏi Đạo Phật của chúng ta có còn không?

Vì không có cách gì có thể triệt tiêu ý đồ bán nước và hủy hoại tôn giáo của mình, không thể kêu gọi đồng đạo của mình tẩy chay bọn Sư Quốc Doanh, tôi phải kêu gọi những người Việt Nam còn muốn dân tộc mình trường tồn và Phật Pháp bất diệt thì phải đứng ra ủng hộ Tổng thống Donald J. Trump đắc cử nhiệm kỳ năm 2020.

Tổng thống Donald Trump là người yêu nước, có khả năng đương đầu với kẻ thù, nhất định không chấp nhận để cho Trung Cộng lên ngôi bá chủ hoàn cầu. Một khi Tổng thống Trump thành công triệt tiêu âm mưu bành trướng của Trung Cộng thì Việt Cộng sẽ bị đồng bào trong nước nổi lên thanh toán ngay. Việt Cộng cũng ý thức điều đó, nên cha con chúng nó chạy sang mua nhà, đầu tư trên đất nước Mỹ rất nhiều.

Tôi nhiệt liệt ủng hộ Tổng thống Donald Trump vì tôi muốn dân tộc tôi không bị Trung Cộng đồng hóa. Bè lũ lãnh đạo Việt Cộng là một bầy khốn nạn về cái tội toa rập với kẻ thù truyền kiếp của Tổ Tiên ta để xóa tên Việt Nam trên bản đồ thế giới.

Tôi khinh bỉ những đứ đả mang danh nghĩa ty nạn Cộng Sản lại về hòa với bọn Dân Chủ và bọn truyền thông thổ tả hô hào Xã hội Chủ nghĩa. Chỉ có bọn ngu, không còn nhân cách mới tham tiền để làm tay sai cho bọn Dân Chủ muốn đưa nước Mỹ vào con đường Xã hội Chủ nghĩa. Người có lý trí, có lương tâm thì phải ủng hộ Tổng thống Donald Trump, một nhà lãnh đạo sẽ xóa sổ Chủ nghĩa Cộng sản, để nòi giống Tiên Rồng không bị xóa sổ trên mặt địa cầu.

Nhân dịp viết bài này, tôi xin phép hỏi quý anh chị em Công giáo nhận xét thế nào giữa lời tuyên bố của Đức Giáo hoàng Francis cho rằng việc xây tường ở biên giới phía Nam là vô nhân đạo và việc Tổng thống Donald Trump đòi hỏi Quốc hội chuẩn chi ngân sách để xây tường nhằm ngăn chặn thành phần bất hảo xâm nhập nước Mỹ để được quyền bầu cử, quyền hưởng trợ cấp xã hội, quyền được bảo hiểm sức khỏe? Quý anh chị em Công giáo đánh giá thế nào giữa Tổng thống Donald Trump chống lại việc phá thai khi sản phụ gần đến ngày sinh nở và Đức Giáo hoàng im lặng trước những chính trị gia đảng Dân Chủ tranh đấu một cách quyết liệt, để người phụ nữ Mỹ được quyền quyết định thân xác của họ?

Nếu anh chị em Công giáo xét rằng việc làm của Trump là cần thiết để bảo vệ nước Mỹ, để bảo vệ giáo lý Công giáo thì hãy ủng hộ Tổng thống Donald Trump để không còn một vụ Thái Hà nào xảy ra trên Quê Mẹ.

Lời nói chót: Xin quý anh chị em đồng đạo Phật giáo đừng thờ ơ, vô cảm để cho bọn buôn thần bán thánh làm ô uế Tôn Giáo của mình. Đừng bao giờ quên phương châm “Bi – Trí – Dũng” và tinh thần vô úy để xứng đáng làm Người Con Phật. Những Phật tử chân chính phải kết hợp nhau hành động để chấm dứt Pháp Nạn do Việt Cộng [năm] vùng trong tôn giáo của mình gây ra.

Tôi hoàn toàn chịu trách nhiệm những gì tôi viết ra. Nếu có ai không đồng ý, cứ việc lịch sự mà phản bác. Không chấp nhận nặc danh.

Bàng Phong Động văn Âu,

Địa chỉ email: bangphongdva033@gmail.com

Nguồn: <https://khongquanc130.blogspot.com>

---

*Nguồn: Internet eMail by **Batkhuat Nguyen** chuyển*